

IV CICLE DE CONCERTS AL

POU DE GLAÇ DE BUSCASTELL

Dissabte, 11 de setembre de 2010

19:00 hores

Concert al Pou de Glaç

Concert a càrrec del grup **MOS AZIMANS**.

Músics i instruments:

Caroline Bardot-Dangin, cant
Miriam Encinas-Lafitte, flautes i percussions
Bérengère Sardin, harpa gòtica
Florent Marie, llaüt medieval
Pau Marcos Vicens, viola d'arc

Mos Azimans és el *senhal* (nom en clau) sota el qual Bernat de Ventadorn amaga la seva dama en un poema escrit quan es trobava a Anglaterra, lluny d'ella. *Azimans* és l'imant, aquesta força que l'atreu en la distància.

El grup es constitueix també gràcies a una força d'atracció que ens reuneix des de la nostra geografia allunyada (Catalunya, Paris, Lyon). Es tracta de les ganes de fer reviure tota la força i l'expressivitat d'aquest repertori tant distant en el temps, i de portar-lo al present dels nostres oients.

Caroline Bardot-Dangin i Pau Marcos Vicens comencen a explorar junts les cançons de trobadors durant els seus estudis al CNSMD de Lyon. El camí fet en dos anys els deixa entreveure la profunditat d'aquestes músiques i les infinites possibilitats expressives i poètiques d'aquest gènere cortès.

La prioritat és el text, el missatge que ha d'arribar. Ens toca a nosaltres de trobar tots els mitjans per fer florir tota la riquesa d'aquestes *chansons* a partir de l'únic que tenim: una melodia i el sentit i els sons d'aquesta bella llengua d'Oc. Moltes portes se'ns obren per a aquest fi: col·laborar amb musicòlegs i investigadors, explorar les tècniques musicals polifòniques que existien en els segles XII i XIII, contrastar amb les pràctiques monòdiques de tradicions vives, alimentar-se del bagatge d'experiència dels components del grup, utilitzar totes les possibilitats dels instruments i el cant per il·luminar totes les subtilitats d'aquest repertori.

La "tornada", tres versos al final del poema, es dirigeix al *Messenger* que té el deure de transmetre la *chanson* al destinatari. Aquesta és la intenció de **Mos Azimans**.

*A mo Cortes, lai on ilh es,
tramet lo vers, e ja no.lh pes
car n'ai estat tan lojament.*

A mon "Cortes", allà on ella és transmet el vers, i que ja no li pesi el meu allunyament. (Non es meravelha s'eu chan, B. de Ventadorn)

IV CICLE DE CONCERTS AL

POU DE GLAÇ DE BUSCASTELL

LES MÚSIQUES

Els cants dels trobadors foren d'una novetat sense precedent en l'Europa romànica: aquests cants lírics d'autor parlaven directament als seus oients en "lor latí", el seu propi llatí, les llengües d'Oc, obrint les portes del refinament de la cultura a les llengües vernacles, a la *Fin Amors*, l'amor cortès.

"Trobar" és compondre la poesia i la música que fan el *chants*, destinat a ser escoltat i a viatjar en la memòria sense que es pugui separar la música de les paraules. Es necessiten mútuament per existir. Aquesta aventura comença amb Guilhem de Peitieu (1071-1127), duc d'Aquitània i avi d'Alienor, i s'escampa a tot el sud de França, el nord d'Espanya i d'Itàlia. L'art dels Trobadors, aquests poetes músics, omple els segles XII i XIII i la seva influència continua molt temps després. Es conserven més de 2500 composicions de 350 trobadors identificats i d'altres anònims. Aquestes obres ens han arribat materialitzades en nombrosos i preuats cançoners escrits en molts casos gairebé un segle més tard de la creació de les peces. És sorprenent la supervivència d'aquests *chants* abans de ser fixats en els pergamins.

Bernat de Ventadorn és el poeta al voltant de qui es construeix el nostre programa: fill de forner va elevar-se amb la seva sensibilitat única pel damunt de la seva condició social, i va cultivar el seu art en les corts més importants d'Europa (seguí Alienor d'Aquitània fins i tot a Anglaterra en ocasió del seu casament). Les seves cançons són autèntiques obres mestres, per la riquesa d'expressió, la vivacitat d'imatges i sentiments, la sensualitat de les melodies, foren admirades pel mateix Dante Alighieri. S'han repertoriat més de quaranta *chansons* amoroses que es troben en alguns casos recopiades en una vintena de fonts diferents, tal era la importància del seu "trobar".

*Chantars no pot gaire valer
si dins dal cor no mou lo chans,
ni chans no pot dal cor mover
si no i es fin'amors coraus.
Per so es mos chantars cabaus
qu'en joi d'amor ai et enten
la boch'e.ls olhs e.l cor e.l sen.*

Pou de Glaç de Buscastell – Km. 74 de la carretera C-35
Martorell – Maçanet de la Selva

ORGANITZA:

CAN BUSCASTELL

COL·LABORA:

TALLER D'HISTÒRIA DE MAÇANET DE LA SELVA

PATROCINA:

AJUNTAMENT DE MAÇANET DE LA SELVA